

Nieuwsbrief

Juli 2024
Uitgave 7

In dit nummer:

Verdrietig nieuws

Van het bestuur

Uit het scheepsarchief van

Interview met Sean Robart

*Redactie bereikbaar via
info@wsdewaterlelie.nl*

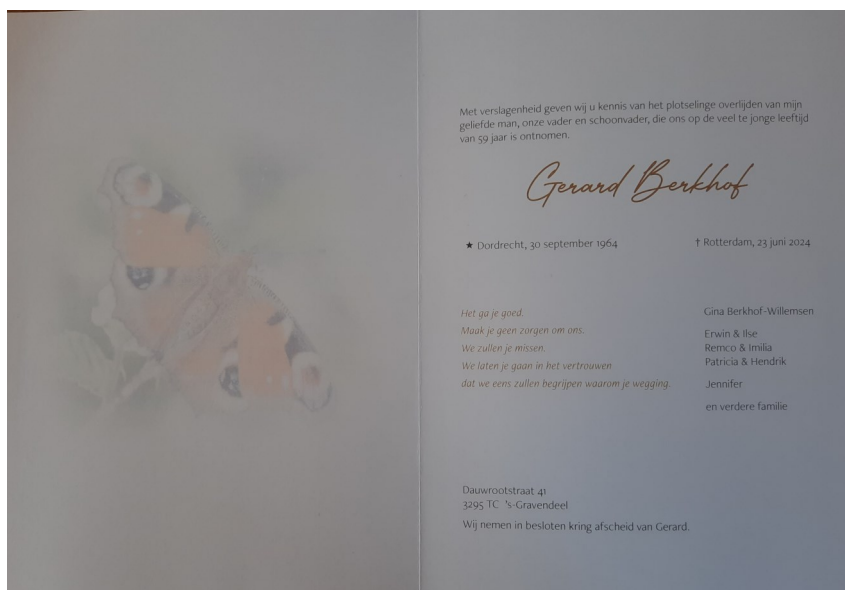
Trossen los

Hoewel er al een paar fanatiekelingen de trossen los hebben gegooid zijn juli en augustus de favoriete maanden voor een vakantie aan boord. Plannen jullie dan vooraf een route of is het net als bij ons, we gaan richting noord of zuid en we zien wel waar we terecht komen. Hangt ook een beetje van het weer af, terwijl ik dit schrijf doet de zon stevig zijn best en zouden we kunnen kiezen voor Zeeland. Maar met wind en regen trekken de stadjes richting Noord-Holland aan de touwtjes. Maakt niet uit, heerlijk vakantie aan boord. Mijn wens voor jullie: Geniet vooral! En dan ben ik heel benieuwd naar jullie vakantie verhalen, maak het mij maar lastig met kiezen, want in augustus zijn wij weg en er moet toch iets te lezen zijn.

Verdrietig nieuws

Woensdag kreeg ik het bericht dat de echtgenoot van Gina Berkhof zondag 23 juni jl. plotseling is overleden. Wat een schok, zo jong nog. Gerard hebben we nooit mogen ontmoeten maar Gina was er sinds ze lid was bij op de ledenvergaderingen en bood ze direct aan de openingstocht te organiseren, ook stond ze haar mannetje bij de werkbeurt en leverde ook daar prima werk. We leven enorm met Gina en de kinderen mee en wensen ze heel veel sterkte in deze moeilijke tijd.

Van het bestuur

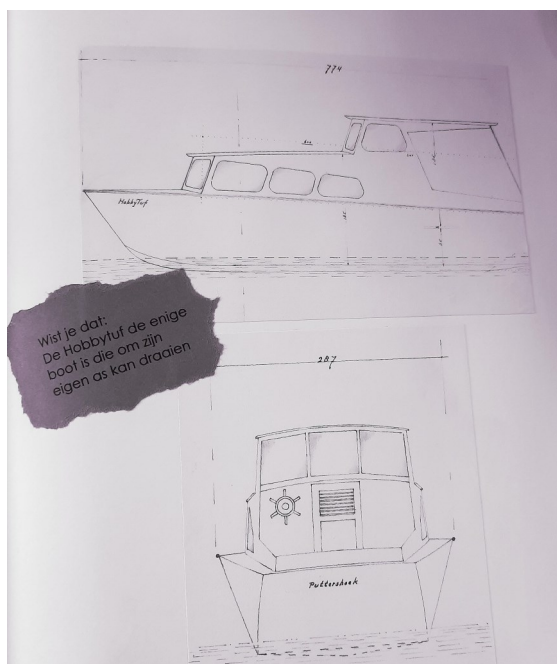
Havenmeester Martin Lagendijk meldt dat er regelmatig aanvragen binnenkomen van passanten die onze haven willen aandoen. Het echte seizoen moet nog beginnen maar het lijkt er op dat er meer interesse is dan in voorgaande jaren. Wellicht is dit het effect van onze vernieuwde website. Denken jullie eraan om het te melden als je langer dan 3 dagen weg bent en ook wanneer je weer terug komt. Passanten blij, wij blij.

Waar we ook blij van worden is dat er gehoor is gegeven aan de oproep voor vrijwilligers om tijdens de vakantie van Teun de paden vrij te maaien. Dank Jaco Westbroek, het wordt zeer gewaardeerd! Ook nog een leuk feitje is dat er oud-leden zijn die de thuishaven weer in zicht hebben. Wel eerst de wachtlijst afwerken maar dan heb je ook wat..

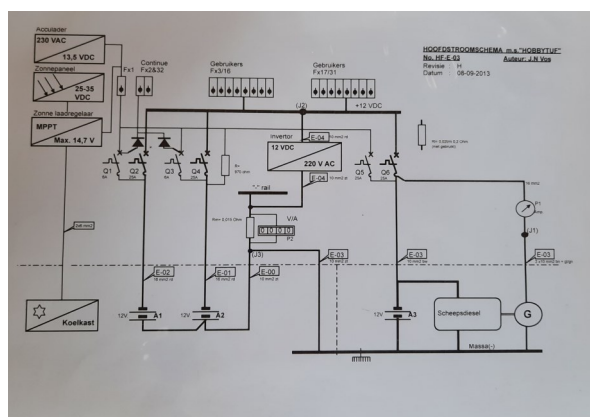
Ik hoor soms geruchten maar dan ben ik nog niet zeker en ik wil geen mensen gaan stalken. Nu hoorde ik dat er leden ziek zijn, aan de beterende hand of wellicht al helemaal opgeknapt. Ik hoop van harte dat het dat laatste is maar indien ziek of nog niet helemaal beter dan wensen wij je van harte beterschap.

Het scheepsarchief van De Waterlelie deel 13, het vervolg van Jan Vos

De winters van 1984, 1985 en 1987 waren streng, niet alleen schaatspret, de boot moest uit het ijs gehakt worden. Ook aan veel steigers was er schade. Door de loopplanken werden de steigers recht gehouden en als het ijs ging werken verwrong het staal en kwam er lekkage aan de vaten. Ja dat waren nog eens tijden.. Nu liggen de loopplanken los op de steiger en heb je er geen last meer van alhoewel.. Het heeft nooit meer zo hard gevroren dus het is niet echt bewezen. Niet alleen pa en de gebroeders Vos waren handig ook zoon Simon heeft de nodige uurtjes in de boot gestoken. In 2003 ging de petroleummotor eruit en werd deze vervangen door een VW diesel uit een Polo. In 2006 was de boot klaar en ging de Hobbytuf bij boerderij Kruithof op een trailer naar de waterkant. Bij de loswal bij Kampers mocht ze weer te water. Trots op al het werk zijn ze in 2009 maar liefst tot Mook in Limburg gekomen met dezelfde unieke aandrijving, niet snel maar dat hoeft ook niet in de vakantie. Bij de verkoop in 2013 waren alle kinderziektes opgelost.

In het bestuur heeft Jan zeker niet stil gezeten: van 1984 tot 1986 was hij penningmeester. Hij wilde graag wat reserve hebben, een streven van fl 10.000,- op de rekening, en had de moed een kleine verhoging van het liggeld voor te stellen op de ledenvergadering. Ik was er niet bij maar ik geloof het zomaar... er ontstond veel tumult.

Jan heeft lang een bestuursfunctie gehad in de vereniging; hij was de voorzitter van 1986 tot 1995 en bij gebrek aan personeel (toen ook al dus) tegelijk ook havencommissaris en wees hij de ligplaatsen aan. Ook de functies vicevoorzitter, vice-secretaris en vicepenningmeester staan allemaal op Jan's naam.. Heel actief tot 2009. Alles heeft hij heel nauwkeurig gedocumenteerd, zoon Nathan heeft zelfs een keer een vergadering gefilmd en op een stickie gezet. Komt vast nog van pas in het jubileumjaar. Wel als je zoveel gedaan hebt voor de vereniging mag je best een bladzijde extra in dit nummer voor nog wat foto's. Dank namens de hele vereniging voor al je werk en dank van mij voor dit bijzondere interview..

De Hobbytuf van model tot af

het nieuwe interieur

nog even bijwerken

Het eind is in zicht

2006

in 2006 kwam eindelijk het einde van het klusproject in zicht!

Interview van Sean Robart

Ja dat is lang geleden hè, een interview met een nieuw lid, december vorig jaar om precies te zijn. Jawel er zijn meerdere nieuwe leden gesignaleerd maar een interview is leuk maar niet verplicht. Ik ben dan ook heel blij dat ik jullie mag voorstellen aan Sean en zijn vrienden Joost en Martijn. Toen ik bij Sean aankwam waren de vrienden er ook, de eerste testvaart was nog maar net achter de rug en ze waren “als kleine kinderen” zo blij; de Bayliner 1850 liep als een trein. Mag ook wel met een Mercury 145 pk inboard, daar hadden ze mooi de 75 km/u mee aangetikt op de Oude Maas. Snelle jongens dus met een gezonde dosis humor. Op mijn vraag of de boot ook een naam heeft werden er direct een paar verzonnen, wat dacht je van Bootox of De Ruyter die van Michiel maar alleen de achternaam want volledig is te lang. ChatGPT werd er op nageslagen want daar kan je echt alles aan vragen en nog voor ik de deur uit was werd er besloten dat de boot de Tres Mosqueteros moet gaan heten, Spaans voor de drie musketiers ofwel 3 goede vrienden. Of dat echt de definitieve naam is gaan we later ontdekken, nu is de boot nog onder nummer 05-89-YG in het Lorregat te bewonderen. Sean is 2 jaar geleden op de Schorredijk komen wonen, aanvankelijk voor het mooie uitzicht, de haven en de weidsheid van de polder, maar ook met het idee ooit een keer een boot te kopen. Aangezien door de jeugd alle namen afgekort worden zal ik er maar gelijk mee beginnen Los Tres hebben ze nog maar pas gekocht via een andere vriend die een botenbedrijf heeft in Westmaas, AB Ocean, als ik iets geleerd heb van Joop Helderop is dat goede connecties een hele hoop waard zijn! Ook wij kunnen er terecht niet alleen voor de koop maar ook onderhoud zoals spuiten, verven, antifouling en veel meer. Volgens Joost wordt er geen nee verkocht. Maar even terug naar het interview van Sean, de Tres Mosqueteros kwam dus wat sneller dan verwacht want als goede vrienden besmet zijn met het watersportvirus kan dat haast niet anders. Sean heeft zijn jeugd niet doorgebracht op het water maar Joost komt wel uit een nautische familie met een vader die wedstrijden zeilt op de Grevelingen en een sloep op de Binnenmaas. Zelf is Joost roeier bij de Rotterdamse haven, begeleidt ietwat grotere schepen bij aan- en afmeren en heeft daarmee zijn marifoocertificaat op zak om contact met het loodswezen te onderhouden. Sean en Joost moesten nog wel hun vaarbewijs halen, het examen is als het goed is afgelegd als de nieuwsbrief in de mailbox belandt en ik hoop van harte dat ze het gehaald hebben. Martijn is er ook vast mee begonnen. Ook hij komt uit een nautische familie, zijn opa is ooit begonnen met het bedrijf Toes en zn. uit 's-Gravendeel en Martijn zit ook in de scheepsmotorenwereld. Vaarbewijs is dus eigenlijk een logische volgende stap en als het papiertje dan binnen is kunnen ze los. Sean gaat echt voor het snelle, wil in de toekomst ook gaan waterskiën en wakeboarden. De beugels zijn er al voor aanwezig. Als ouwe oma heb ik ze natuurlijk wel op de gevaren van de Oude Maas gewezen, beter op een echte skibaan. Gelukkig gaat het drietal niet alleen racen maar als het weer wat beter wordt staat een dagtocht richting Rotterdam of Brielle ook op de planning, zelfs een vakantie of weekend naar bijvoorbeeld de Grevelingen werd genoemd. Daar zouden ze een huisje of iets moeten huren want er is geen keukentje of slaapgelegenheid aan boord. Sean wilde nog graag kwijt dat hij ernaar uit ziet kennis te maken met de rest van de vereniging, de openingstocht en ledenvergadering heeft hij net gemist maar hij zit graag op zijn terras met het prachtige uitzicht op het Lorregat en hopelijk ook vaak aan boord. Wij wensen ze uiteraard heel veel plezier op het water! Dank voor het interview mannen, was heel leuk.

